

O p o n e n t s k ý p o s u d e k

na rigorózní práci Mgr. Dagmar V a d ů r o v é napsanou na téma „Prodej zboží v obchodě z pohledu vnitrostátního a zahraničního práva“ (stran 159; připojen seznam knižních publikací, a to vnitrostátních i zahraničních; seznam odborných časopiseckých statí; internetové zdroje; anglické resumé).

Předložená rigorózní práce zpracovává zvolené téma, tj. prodej zboží v obchodě v právu vnitrostátním a zahraničním, v komplexní podobě. Tento závěr se rozhodně v plné míře vztahuje na problematiku prodeje zboží v obchodě ve vnitrostátním právu, již méně však pokud jde o druhou problematiku (prodej zboží v obchodě z pohledu zahraničního), kde se rigorózní práce věnuje především právní úpravě prodeje zboží v obchodě v anglickém právu. Je však třeba říci, že tak činí svědomitě a s přehledem.

Rigorózní práce – kromě úvodu a závěru – obsahuje sedm kapitol. Rigorózní práce začíná své výklady obecnými výklady institutu prodeje zboží v obchodě. Poté následuje poměrně podrobný rozbor kupní smlouvy při prodeji zboží v obchodě se zaměřením především na občanský zákoník. Systematicky správně je poté věnován další výklad spotřebitelským smlouvám, a to nejprve obecně a poté s přihlédnutím k některým aspektům komunitárního spotřebitelského práva. Po rozboru druhů prodeje v obchodě a obsahu právního vztahu založeného smlouvou o prodeji v obchodě věnuje rigorózní práce velkou část své pozornosti problematice

odpovědnosti za vady předmětu prodeje. Své výklady rigorózní práce ukončuje přehledem právní úpravy prodeje zboží v obchodě v anglickém právu.

Zvolenou systematiku předložené rigorózní práce lze považovat za velmi dobře přehlednou, a proto pro čtenáře přijatelnou. Bylo však možno uvažovat i o tom věnovat více pozornost v textu výkladů a tak komparativně propojit českou právní úpravu prodeje zboží v obchodě s anglickou úpravou (tím ovšem naposled uvedenou anglickou úpravu jako samostatně koncipovanou kapitolu vypustit). V každém případě však oceňuji, že rigorózní práce využila své poznatky a zkušenosti ze svého studijního pobytu v Anglii. Z jejích výkladů a jejich obsažnosti je patrné, že studijního pobytu využila rigorózní práce vskutku efektivně.

Při celkovém obsahovém hodnocení lze předloženou rigorózní práci považovat za svědomité zpracování zadaného tématu. Rigorózní práce v práci osvědčuje velmi dobrou znalost pozitivněprávních úprav, často modifikovaných průnikem komunitárního soukromého práva, jakož i uspokojivý přehled po odborné literatuře domácí i zahraniční. Na práci oceňuji to, že rigorózní práce pracovala s použitou literaturou přímo v textu svých vlastních výkladů (to práce i tohoto druhu ne vždy činí). Ve vhodných souvislostech rigorózní práce doplnila své výklady k podpoře svých závěrů odkazem na judikaturu obecných soudů (v tomto směru lze citovat např. judikát Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 33 Odo 53/2001, jakož i usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 33 Odo 323/2004, které rigorózní práce posloužily k vyjasnění – dnes poměrně komplikovaných - vzájemných vztahů tří existujících úprav odpovědnosti prodávajících. Judikaturu ESD

využila rigorózanťka vhodně k objasnění zatím nejednotně chápaného pojmu spotřebitele.

Nespornou předností rigorózní práce je i to, že se nevyhýbá řešení problematických otázek, které se zatím v právní praxi a teorii vyskytly (srov. např. právě nejednotné vymezení již zmíněného pojmu spotřebitel). Rigorózanťka v tomto směru využívá s dobrou znalostí věci nejen existující literaturu k objasnění těchto problematických otázek, nýbrž k nim zároveň zaujímá vlastní stanoviska formou dílčích argumentů. Jinými takovými otázkami, ke kterým rigorózanťka zaujímá své vlastní stanovisko, je zajímavá problematika přechod práv ze záruční odpovědnosti za vady na třetí osobu, nabytí předmětu prodeje věci jedním z manželů za trvání manželství z prostředků společného jmění manželů, odpovědnost za vady v případě prodeje motorových vozidel v autobazarech aj.

Těchto několik vybraných příkladů svědčí o tom, že rigorózanťka zpracovala zvolenou tematiku samostatně se znalostí věci doprovázenou zpravidla i se samostatně projeveným dobrým úsudkem (to mj. projevila např. v otázce, jak chápat vžitý pojem dobré víry v českém spotřebitelském právu – str. 60, 61 práce). Na druhé straně lze diplomantce stěží přisvědčit, když v otázce právního osudu příslušenství považuje za nejsilnější argument pro svůj závěr jen to, že platná úprava neobsahuje žádné ustanovení.

Základní otázkou, které se bude třeba při ústní obhajobě věnovat, bude implementace směrnice 1999/44 do platné právní úpravy, jakož i do návrhu příští úpravy občanského zákoníku. Není celkem sporu o tom, že 24 měsíční zákonná záruka se ocitla v platném občanském zákoníku

následkem mylného pochopení anglického textu. Ocitá se však 24 měsíční zákonná záruka v rozporu s právem Evropského společenství, kde – jak známo – není otázka zákonné záruky řešena? Je třeba za této situace hledat řešení, jaké navrhuje rigorózanťka v závěru své práce, tj. v prodloužení lhůty pro uplatnění vad podle § 599 odst. 1 OZ ze 6ti měsíců na 24 měsíců anebo 24 měsíční anebo zákonnou záruku dnes u nás již jako akceptovatelný standard jak ze strany spotřebitelů, tak výrobců ponechat?

Pokud jde o zvolenou systematiku zvolené práce, byla o ní řeč již výše.

Rigorózanťka se v celé své práci věcně a koncentrovaně vyjadřuje, takže o jejích závěrech nevznikají čtenáři žádné pochybnosti.

Ze všech těchto důvodů je práce jako přemýšlivé zpracování významné části občanského práva způsobilá stát se předmětem ústní obhajoby.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc